

Nic. Clenardi Epistolarvm Libri Dvo

Clénard, Nicolas

Antwerpen, 1566

Reverendiss. Domino D. Ioanni Parvo Episcopo Divi Iacobi In Promontorio
Viridi, Nicolavs Clenardvs, S. P. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70781](#)

REVERENDISS. DOMINO D. IOANNI
PARVO EPISCOPO DIVI IACOBI
IN PROMONTORIO VIRIDI,
NICOLAVS CLENAR-
DVS, S. P. D.

SALVE Reuerendiss. domine. Epistolam tuam scri-
ptam die VI. Maij, Vlyssipone accepi heri sub no-
item die IIII. Iulij. Quod omnem diligentiam adhi-
bueris de curanda pecunia, non dubito, & ago immen-
sas gratias. verum haec tenus nihil accepi nisi centū au-
reos, quos ad me misit meus Princeps, missos à Fogag-
cio: in quibus tamen Carolus Correus bene fuit dili-
gens. Sisiam de me securus; spero non moriat fame.

ALIVD est, de quo suprà quām dici potest letatus
sum. Dominationem tuam recte valere, & à morbo li-
beratum esse Correum. De hoc me literæ tuæ despera-
re fecerant. Te semper senectus mihi obnunciat labo-
rare. Vtinam intra paucos menses vtrumque videam.

Orabitis Deum, vt me peccatorē restituat patriæ. Post
hunc mensem hinc me credo abiturum, causas scripsi
ad meum Principem. Si rex Fesensis tecum aget bona
fide, feliciter sum profectus in Africam: si falle, mul-
tis ducatis onustus redibo, qui paruo illuc yeni viatico.

Etiam hoc felicitatis genus dicerem, si me ad profectio-
nem incitasset amor pecuniae. Quæris an spoliem Mau-
ros. Etiam. Quomodo? Emi præceptorem CLXXX.
ducatis, & eum Regi trado, precio quingentorum du-
catorū. Quod si fuissim astutior, vendidissim aliquan-
to pluris. Quid restat, nisi vt emam alterum paucis au-
reis, & eum reuendam mille ducatis?

DE Ioanne Paruo gaudeo. Si diligentia par fuerit
dotibus ingenij, multū poterit proficere triennio: quo
tempore, vt intellexi ē patre Blasio, tota absolvitur
summa Thomæ: post quam, quid est quod desideres in
Theologia Scholastica?

EG O hinc recta proficisci Granatam, nisi quantum

N tem-

temporis abibit querendo altero praceptor. Est quidam Malacæ, est et alter Cordubæ, tertius Hispali, omnes sunt Tunetenses, cupio omnes conuenire, & unum emere. E Garnata nescio an profecturus sim ad aulam Cæsaris, an potius per Conimbricam vetus sim Eboram. Cupio tuum Ioannem coram conuenire, & adhortari ad literas. forte aliquid proficiam. Si aliquando ægre tulerunt mea consilia, non tam desinam agere amicum.

AIS Resendum consternatum, nec mirum. Non enim tam propicium habiturus est patronū, quam erat Cardinalis. Scio eum tempore Cardinalis aliquid accumulasse, orabo ut mihi partem donet in profectione Flandrensem. Scribis nescio quid de meo Principe. vos illū expectare pro Prælato, nisi inquis feceris illū minus superstitionis, dicunt illum nolle acceptare duas prælaturas. hæc verba tua, nescio an scriperis minus, an minus. Ego epistolam ad illum his verbis conclusi. De casu fraterno hoc tantum scribam, grauibus exemplis Celsitudinem tuam pulsari, ne quid de religioso animo desperdas. audio te nolle duas prælaturas, gaudeo. quod displiceat Galerus, doleo. O stulte Clenarde, inquieres, cur non potius optas illi Episcopatum Eborensem, ut tu fias Canonicus? Reuerendiss. domine, Canonicatus meus est in schola Arabica, cuius principia futura sunt in Flandria, si Deus permiserit.

VIS sum vobis rem magnam aggredi: maior tamen est, quam noctes diesque cogito. Quod nisi Principes Christiani proposito meo fauerint, puto me rationem inuenisse, ut etiam iuritas cogam Christianorum Academias disputationare contra Machometum. Rem hanc incepi nulla adductus gloria, nulla cupiditate pecuniae, spero Deus proposito meo felicem imponet coronidem.

AIS Doctorem Ruy Lopez fauere meo proposito; quando aliquot millia dederit paradiis meis discipulis, tum re vera credam. Id ei significabis epistola proxima, & me homini amico plurimum commendabis.

DE

DE Episcopatu tuo hoc dico, te nūquam exiturum
Lusitaniam.

QVANTVM potes, cura ne absens oues negligas.
Nam vt præsens pascas, somnium est, hodie Theodosij
regunt Ambrosios.

CATONE M Reginaldum plurimum saluto, curet
vt inueniamus bonum vinum, dignum palato Archi-
diaconico.

GRATVLOR patri Gaspari, oro vt tam probus vi-
uat sacerdos, quām mihi visus est acoluthus.

QVICQYD missurus es literarum, mittes Gar-
natam ad D. Marchionem, vt seruet in meum redditum.

VENIO ad salutationes. In primis saluto vniuersam
tuam familiam, deinde vicinos omnes, & reliquos ami-
cos canonicos. Maximè verò gratias ages Carolo Cor-
reo, et meo nomine sanitatē recuperatam gratulaberis.
Vale Reuerende D. vrget nuncius, qui heri aduenit. vbi
me Deus restituerit Europæ, scribam de profectionis
exitu. Iterum vale, & ora Deum pro me. Fesæ v. Iulij.

REVERENDISS. DOMINO D. IOANNI
PARVO EPISCOPO DIVI IACOBI
IN PROMONTORIO VIRIDI,
NICOLAVS CLENAR-
DVS, S. P. D.

SALVE Reuerendiss. domine. Nuper paucis tecum
egi, & ostendi quo in loco res meæ essent. Amore li-
terarū eò deueni, vt iam hic debeam ducētos ducatos,
eosq; forsítā saginabūt vñture, nisi Braccarēles mihi opē
tulerint. Miser, inquis, es Clenarde. Imò verò felix, &
iam omnia bona de meo successu auguror. Cæsar quo-
ties in Turcam arma capit, an illum putas non consulere
vñrarios? Ego qui totus feror in Machometum, cur
tantis conatibus indignum putem appellare fœnera-
tores? Si nihil contra mihi debitum esset, tamē non de-
sperarem, quin Episcopus Paruus & alij amici operam
N 2 darent,